

VERORDENING (EEG) Nr. 2737/72 VAN DE RAAD

van 19 december 1972

betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van het communautaire tariefcontingent voor ruw magnesium van onderverdeling 77.01 A van het gemeenschappelijk douanetarief (1973)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de Europese Economische Gemeenschap de verplichting op zich heeft genomen om voor ruw magnesium van post 77.01 A een jaarlijks communautair tariefcontingent te openen voor een hoeveelheid die zodanig is berekend, dat het gedeelte van het verbruik van de Gemeenschap, dat niet gedekt wordt door de communautaire produktie van het betrokken produkt, wordt ingevoerd met vrijdom van recht, zodra het Protocol van Genève (1967) in werking is getreden; dat derhalve het betrokken communautaire tariefcontingent voor het jaar 1973 geopend dient te worden;

Overwegende dat de nieuwe Lid-Staten ten aanzien van de betrokken produkten gedurende het jaar 1973 de rechten van hun nationale tarieven niet aan die van het gemeenschappelijk douanetarief behoeven aan te passen; dat derhalve de opening van een communautair tariefcontingent deze Staten niet de verplichting oplegt hun douanetarieven te wijzigen ten opzichte van derde landen; dat bijgevolg slechts moet worden voorzien in deelname van de Lid-Staten der Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling van de tariefcontingenten, alsook in de afboeking op hun quota van de ingevoerde produkten zowel uit derde landen als uit de nieuwe Lid-Staten; dat het betrokken communautaire tariefcontingent aan de bovengestelde voorwaarden dient te voldoen;

Overwegende dat om de omvang van het genoemde communautaire tariefcontingent vast te stellen, het totale verbruik van de verwerkende industrie in de bovenbedoelde Lid-Staten over het jaar waarop het contingent betrekking heeft, alsmede het peil van de produktie in dezelfde periode moeten worden geraamd; dat zelfs een zeer approximatieve raming van het totale verbruik en van de totale produktie voor het jaar 1973 hoogst willekeurig is, omdat het niet mogelijk is nu reeds de omvang te ramen van het verbruik van ruw magnesium in sommige Lid-Staten gedurende het betrokken jaar, evenmin als het peil

dat de communautaire produktie zou kunnen bereiken, omdat deze belangrijk kan toenemen door de in uitvoering zijnde uitbreiding van de installaties in de Gemeenschap; dat het in elk geval uitgesloten is dat de communautaire produktie tijdens het jaar waarin het contingent geldt, volledig in de behoeften zal kunnen voorzien; dat het derhalve wenselijk is, voor het jaarlijks contingent een passende omvang vast te stellen, die 7 000 ton zou kunnen bedragen; dat de vaststelling van deze hoeveelheid, welke op voorzichtige ramingen berust, latere aanpassingen niet uitsluit;

Overwegende dat de markt van magnesium met 99,8 of meer gewichtspersenenten zuiver magnesium (hierna „niet gelegeerd ruw magnesium” genoemd) en die van magnesium met minder dan 99,8 gewichtspersenenten zuiver magnesium (hierna „gelegeerd ruw magnesium” genoemd) aanzienlijke verschillen vertonen; dat het derhalve gegrond lijkt, een onderscheid te maken tussen deze twee soorten magnesium en bovengenoemd contingent over deze twee soorten te verdelen;

Overwegende dat voor niet gelegeerd ruw magnesium, op basis van een contingent van 7 000 ton, is gemeld dat ongeveer 420 ton uit derde landen moet worden ingevoerd; dat deze hoeveelheid gegrond lijkt, gezien enerzijds de verhouding die vroeger bestond tussen het verbruik van deze soort magnesium en het totale magnesiumverbruik, en anderzijds de vooruitzichten voor de ontwikkeling op korte termijn van de communautaire produktie van deze soort magnesium;

Overwegende dat met name dient te worden gewaarborgd dat alle importeurs te allen tijde en in gelijke mate gebruik kunnen maken van het bedoelde contingent en dat het aan dat contingent verbonden recht zonder onderbreking wordt toegepast op alle invoer van het betrokken produkt tot op het tijdstip waarop het tariefcontingent geheel is uitgeput; dat een regeling voor het gebruik van het communautaire tariefcontingent welke is gebaseerd op een verdeling, het best in overeenstemming lijkt te zijn met het communautaire karakter van dat contingent in het licht van de hierboven uiteengezette beginselen; dat die verdeling, om zo goed mogelijk bij de werkelijke ontwikkeling op de markten van de betrokken produkten aan te sluiten, zou moeten geschieden naar verhouding van de behoeften van de Lid-Staten, berekend

enerzijds aan de hand van de statistische gegevens betreffende de invoer uit derde landen gedurende een representatieve referentieperiode, en anderzijds aan de hand van de economische vooruitzichten voor de overwogen geldigheidsduur van het contingent; dat derhalve de percentages voor de eerste verdeling bij benadering de volgende zouden kunnen zijn:

— voor niet gelegeerd ruw magnesium:

Duitsland	62,2,
Benelux	36,8,
Frankrijk	0,8,
Italië	0,2;

— voor gelegeerd ruw magnesium:

Duitsland	97,50,
Benelux	2,07,
Frankrijk	0,21,
Italië	0,22;

Overwegende dat het, ten einde beter rekening te houden met de eventuele ontwikkeling van de invoer van de betrokken produkten, dienstig is om elke soort ruw magnesium betreffende omvang van het contingent in twee gedeelten te splitsen, waarbij het eerste gedeelte volgens bovengenoemde percentages wordt verdeeld, terwijl het tweede gedeelte een reserve vormt ter voorziening in de verdere behoeften van de Lid-Staten wanneer zij hun aanvankelijke quota hebben verbruikt; dat het, ten einde aan de importeurs enige zekerheid te verschaffen, dienstig is de eerste gedeelten vast te stellen op 370 ton voor niet gelegeerd ruw magnesium en 5 700 ton voor gelegeerd ruw magnesium, terwijl de saldo's, zijnde respectievelijk 50 en 880 ton, de reserves vormen;

Overwegende dat de aanvankelijke quota van de Lid-Staten meer of minder spoedig kunnen zijn verbruikt; dat het, ten einde daarmee rekening te houden en elke onderbreking te voorkomen, van belang is dat iedere Lid-Staat die een van zijn aanvankelijke quota vrijwel geheel heeft opgebruikt, overgaat tot opname van een extra quotum uit de overeenkomstige reserve; dat dergelijke opnemingen door iedere Lid-Staat dienen te worden verricht wanneer elk van zijn extra quota nagenoeg geheel is benut en wel zo vaak als de reserve dit toelaat; dat de aanvankelijke en de extra quota moeten gelden tot aan het einde van de geldigheidsduur van het contingent; dat deze wijze van beheer een nauwe samenwerking vereist tussen de Lid-Staten en de Commissie, die met name de benuttingsgraad van het contingent moet kunnen volgen en de Lid-Staten daarover moet kunnen inlichten;

Overwegende dat het noodzakelijk is dat een Lid-Staat die op een bepaald tijdstip van de geldigheidsduur van het contingent een aanzienlijk overschot

van een van zijn aanvankelijke quota heeft, daarvan een aanmerkelijk percentage terugstort in de overeenkomstige reserve, ten einde te voorkomen dat in een Lid-Staat een gedeelte van de contingenten onbenut blijft, terwijl andere Lid-Staten er gebruik van zouden kunnen maken;

Overwegende dat, aangezien het Koninkrijk België, het Koninkrijk der Nederlanden en het Groothertogdom Luxemburg verenigd zijn in en vertegenwoordigd worden door de Economische Unie Benelux, elke handeling met betrekking tot het beheer van de aan de genoemde Economische Unie toegewezen quota kan worden verricht door één van haar leden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In het tijdvak van 1 januari tot en met 31 december 1973 wordt het recht van het gemeenschappelijk douanetarief voor ruw magnesium van onderverdeling 77.01 A geheel geschorst in het kader van een communautair tariefcontingent ter grootte van 7 000 ton, waarvan:

- 420 ton voor ruw magnesium bevattende 99,8 of meer gewichtspercenten zuiver magnesium,
- 6 580 ton voor ruw magnesium bevattende minder dan 99,8 gewichtspercenten zuiver magnesium.

Artikel 2

1. Van elk der in artikel 1 genoemde contingenten wordt een eerste gedeelte dat respectievelijk 370 ton bedraagt voor niet gelegeerd ruw magnesium en 5 700 ton voor gelegeerd ruw magnesium, over de Lid-Staten verdeeld; de quota die, behoudens het bepaalde in artikel 5, voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1973 gelden, zijn voor de Lid-Staten als volgt vastgesteld:

- voor ruw magnesium met 99,8 of meer gewichtspercenten zuiver magnesium:

Duitsland	230 ton,
Benelux	136 ton,
Frankrijk	3 ton,
Italië	1 ton;

- voor ruw magnesium met minder dan 99,8 gewichtspercenten zuiver magnesium:

Duitsland	5 558 ton,
Benelux	118 ton,
Frankrijk	12 ton,
Italië	12 ton.

2. De tweede gedeelten, die respectievelijk 50 ton en 880 ton belopen, vormen de communautaire reserves.

Artikel 3

1. Indien een van de aanvankelijke quota van een Lid-Staat — zoals vastgesteld in artikel 2, lid 1 — dan wel dat zelfde quotum, verminderd met het bij toepassing van artikel 5 in de overeenkomstige reserve teruggestorte gedeelte, voor 90 % of meer is benut, gaat de betrokken Lid-Staat, door middel van een kennisgeving aan de Commissie, onverwijld over tot opnemng van een tweede quotum ter grootte van 10 % van zijn aanvankelijk quotum, voor zover in de reserve nog een voldoende hoeveelheid aanwezig is.

2. Indien een Lid-Staat, na volledige benutting van een van zijn aanvankelijke quota, het door hem opgenomen tweede quotum voor 90 % of meer heeft benut, gaat hij, door middel van een kennisgeving aan de Commissie, onverwijld over tot opnemng van een derde quotum ter grootte van 5 % van zijn aanvankelijk quotum, voor zover in de reserve nog een voldoende hoeveelheid aanwezig is.

3. Indien een Lid-Staat, na volledige benutting van een van zijn tweede quota, het door hem opgenomen derde quotum voor 90 % of meer heeft benut, gaat hij op de in lid 2 omschreven wijze over tot opnemng van een vierde quotum dat gelijk is aan het derde.

Deze procedure wordt verder op overeenkomstige wijze toegepast totdat de reserve is uitgeput.

4. In afwijking van het bepaalde in de leden 1 tot en met 3 kunnen de Lid-Staten overgaan tot de opnemng van geringere hoeveelheden van de in die leden vastgestelde quota, wanneer er aanleiding is om aan te nemen dat die quota wellicht niet geheel zullen worden benut. Zij delen aan de Commissie de redenen mede die tot toepassing van de bepalingen van het onderhavige lid hebben geleid.

Artikel 4

De overeenkomstig artikel 3 opgenomen extra quota gelden tot en met 31 december 1973.

Artikel 5

Indien een Lid-Staat op 15 september 1973 een van zijn aanvankelijke quota niet geheel heeft aangewend, stort hij uiterlijk op 10 oktober 1973 van de niet-benutte hoeveelheid het gedeelte boven 20 % van zijn

aanvankelijk quotum in de overeenkomstige reserve terug. Hij kan een grotere hoeveelheid terugstorten, wanneer er aanleiding is om aan te nemen dat deze anders onbenut zal blijven.

De Lid-Staten geven uiterlijk op 10 oktober 1973 aan de Commissie kennis van de totale invoer van de betrokken produkten, die tot en met 15 september 1973 heeft plaatsgevonden en op het communautaire contingent is afgeboekt, alsmede eventueel van het gedeelte van elk van hun aanvankelijke quota die zij in elk van de reserves terugstorten.

Artikel 6

De Commissie houdt boek van de door de Lid-Staten overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 2 en 3 geopende quota, en geeft, zodra de opgaven haar bereiken, iedere Lid-Staat kennis van de in de reserves nog aanwezige hoeveelheden.

Zij stelt de Lid-Staten uiterlijk op 15 oktober 1973 in kennis van de stand van elk van de reserves, na de overeenkomstig artikel 5 verrichte terugstortingen.

Zij ziet erop toe dat de opnemng, waardoor een van de reserves volledig wordt uitgeput, tot de nog beschikbare hoeveelheid beperkt blijft en deelt daartoe aan de Lid-Staat, die de laatste opnemng verricht, mede hoeveel dit saldo bedraagt.

Artikel 7

1. De Lid-Staten treffen alle dienstige maatregelen opdat bij opening van de overeenkomstig artikel 3 door hen opgenomen aanvullende quota, de door hen ingevoerde hoeveelheden zonder onderbreking afgeboekt kunnen worden op hun gecumuleerd aandeel in het communautaire contingent.

2. De Lid-Staten waarborgen de op hun grondgebied gevestigde importeurs van de betrokken produkten vrije toegang tot de hun toegewezen quota.

3. De uitputtingsgraad van de quota van de Lid-Staten wordt vastgesteld aan de hand van de zowel uit derde landen als uit de nieuwe Lid-Staten ingevoerde hoeveelheden van de betrokken produkten, welke bij de douane ten invoer tot verbruik zijn aangegeven.

Artikel 8

De Lid-Staten stellen de Commissie periodiek op de hoogte van de invoeren die daadwerkelijk op hun quotum zijn afgeboekt.

Artikel 9

De Lid-Staten en de Commissie werken nauw samen om te bereiken dat de bepalingen van de bovenstaande artikelen worden nagekomen.

Artikel 10

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1973.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 19 december 1972.

Voor de Raad

De Voorzitter

T. WESTERTERP
